
Rába György

HOGYAN CSALJUK A VILÁGOT?

Húszévesen ötvenesen
azután meg úgy vénesen
de kezdettől palástolom
igékkal és gesztusokkal
főként tettel igen sokkal
folyton-folyvást elkendőzöm
napjaimmal láncra fogom
napvilágra ki ne törjön
dúló kedvű fenevadam
agyarát ne csattogtassa
ne vehesse észre senki
ő az úr ennél a háznál
nekem vendéjjáték jut ki
ahogy élem minden óra
kikent-kifent bohócmóka
akkor is ha patetikus
akkor is ha teátrális
akkor is ha ironikus
röpítse bár griffmadár is
csak a mancsot meg ne lássák
csak a karmot meg ne lessék
ne döbbenjenek rá éhe
lányhúsokba marna néha
higgyék tovább vagyok én is
tisztos lajstromba szedhető
társas ideiglenesség

KÉT DIALÓGUS

Azt mondta Mit gondolsz
(mert ifjabbként letegezett
mint valami kihallgató tiszt)
mit gondolsz csakugyan
van olyan ország ahol
benyitsz egy ajtón s jössz máris
kezedben útlevéll

Kedvezményes jeggyel
elutaztam a Bükkbe
függőágyat feszítettem a fák sudarára
és faltam-ittam
a balesetet szenvedett pilóta
Saint-Ex hősének küzdelmét a sivataggal
ó nemcsak a túlélésért
helyállással a férfi tisztességért

Mire azt felelte
És majd irsz onnan egy képeslapot
s megköszönöd nekem
hogy megakadályoztam külföldi utadat

Elundorodtam a betűktől
meg a betűtisztogatóktól
de főként a betűtisztogatók faragóitól
inkább úgy pongyolán házi öltözékben
átszaladtam a szomszédba
a padlóra kucorodtam barátom
építőkockával játszó kislány mellé
és megkérdeztem Az istállóban ki-mi tanyázik
Egy fél zsiráf – válaszolta
Hol a másik fele – dadogtam
Kisétált a Szent István körútra
megkeresni Gyurka bácsi nyakkendőjét

SZEMBENÉZÉS

Ezek a kései
szembenézések önitélkezések
naponta ismétlődő összecsapásai
folytatásokban fölkoncolom
minden föllobbanó ábrándomat
duruzsoló reményemet
szédelgő önáltatásom
a kimért idő hiánybetege
győztesen így leszek
egyre szegényebb egyre veszesebb

AZ ÖREG SZOMSZÉD

Meghalt szomszédom az öreg
élt egy híján kilencven évet
aki rávágja eleget
nem hiszi könnyen lékbe léphet
átveszem az eltávozott
postáját átadom fiának
s várakozásra ítélve lesem
ki költözik be a lakásba
hűlt szerep ezt osztják nekem
én leszek akkor az öreg
és a szomszédnak titulálnak

ZÁRÓRA: KIEGYEZÉS

Fölhalmozódott számos tévedésem
megrettent ahogy rendre földézem
hebehurgya döntésem vetve latra
mi minden fordulhatott volna jobbra
álmatlanul pármámon forgolódom
a megbánás kialvatlannak ólom
pár óra alvás a korosnak élet
s vedd a Szodomából menekülőket
sóvá mered aki fordulna hátra
zárom szemem a lelkifurdalásra